

ната на цълиятъ народъ. Той е проклътъ и отъ хората и отъ Бога!...

Отъ мънастирътъ се чува пѣниe: „Господи помилуй!“

Петъръ.

Тұка почиватъ, отче, онѣзи, които не знаятъ нашите грижи и страсти, а тамъ, въ божиятъ храмъ, се молятъ Богу за грѣшнитъ. И чувай, какъ добръ се възнася къмъ Бога молитвата имъ въ тая ношна тишина... (чува се пакъ: „Господи помилуй!“) Да се помолимъ и ние за Иванка.

От. Иванъ.

Твоето упорство нѣма край, Петре. Ти искашъ да бѫдешъ добъръ къмъ единъ човѣкъ, а глухъ и студенъ къмъ оханията и теглилата на цѣлъ народъ... Да се молиме за Иванка! Но ште ни приеме ли Господъ молитвите? Цѣлъ Бѣлгарски народъ тегли отъ Иванка, а братътъ на Асѣня иска да се моли, за да прости Богъ на Иванка злодѣянията, што ги прави на народътъ!... Това ли трѣба да чака Бѣлгарскиятъ народъ отъ Асѣновътъ братъ? Свѣсти се, Петре! За грѣховетъ на другите нѣка се молятъ отшелниците и пуштинаците, а ти, Асѣновъ братъ, ти си дѣлженъ да оттѣрвешъ народътъ си отъ теглилата и мѫчителитъ му...

Петъръ (въздига).

Дѣлженъ сѫмъ! Но отъ дѣзна ѝ азъ, че съ свойто намисване не штѫ направи жиледи и милиони опще по-вече да теглятъ? Това не е частна работа, отче, ами е цѣлъ народъ, цѣло царство... Бива ло така лесно да си играеме съ сѫдбата на народътъ си?

От. Иванъ.

Ти безумствувашъ, Петре.

Петъръ.

Отче! спокойствието и доброchestината на отечеството ми е скажо за мене. Сърце ми е наранено отъ Иванка, но мое то прокълнаване ште се обрне на благословия, ако народътъ благославя Иванка...